

17 И даде въ рѣцѣте на-Іакова сына си гастіата, и хлѣватъ, штоо пригетви.

18 И отиде при отца си, и рече: отче мой: и онъ рече: ето азъ: кой си ты, чадо мое?

19 И рече Іаковъ на-отца си: азъ (самъ) Исавъ първенецо твой: направихъ каквото ми рече ты, стани прочее, та сѣдни да идешъ изъ ловажтъ ми, за да ме благослови дѣшата твоя.

20 И рече Исакъ на сына си: ѿ гдѣ ли това, чадо мое, че си намѣрилъ толкѣва скорш? А онъ рече: защото Господь Богъ твой приведе (го) предъ мене.

21 И рече Исакъ на Іакова: приближисе, чадо мое, за да те попипамъ, ако (си) ты истый сынъ мой Исавъ, или не.

22 И приближисе Іаковъ при Исака отца си: и онъ го попипа, и рече: гласо (е) гласъ Іаковъ, а рѣцѣте, рѣцѣ Исавовы.

23 И не позна го, защото рѣцѣте мѣ вежа каквото рѣцѣте на-Исава врата мѣ, косматы: и благослови го.

24 И рече: тыже (ли си) истый сынъ мой Исавъ? и онъ рече: азъ.

25 И рече: принеси ми, и ще идемъ изъ ловажтъ на-сына ми, за да те благослови дѣшата ми. И принесе мѣ та иде: донесе мѣ така и вѣно, и пи.

26 И рече мѣ Исакъ Отецъ мѣ: приближисе сега, и цѣлѣвай ме, чадо мое.

27 И привлижисе, та го цѣлѣва: и помериса (Исакъ) вонаніето на-шклеклата мѣ, и благослови го, и рече: ето, вонаніето на-сына ми (е) както вонаніе польско, което благослови Господь.

28 Прочее Богъ да ти даде ѿ росата на-неко-